

Noel Muscat ofm

Sant'Andrija u San Luqa fil-Greċja

Wara li rajna l-bliet li fihom evanġelizza l-Appostlu Pawlu meta mar fil-Maċedonja u l-Akaja (il-Greċja tal-lum) waqt it-tieni u t-tielet vjaġġi missjunarji tiegħu, issa nagħtu harsa ħafifa lejn belt oħra li hi marbuta mal-preżenza ta' appostlu u ta' evanġelista magħrufin. Din hi l-belt ta' Patras, li tħaddan fiha r-relikwi tal-appostlu Sant'Andrija, li ġie martirizzat hemmhekk, kif ukoll li tfakkar lill-evanġelista San Luqa, li wkoll sofra l-martirju fl-istess belt.

Il-belt ta' Patras

Patras hi t-tielet l-akbar belt fil-Greċja, wara Atena u Tessaloniki. Tinsab fuq ix-xatt tal-Golf ta' Patras fil-kosta tat-tramuntana tal-penisola tal-Peloponnesos, f'riġlejn il-muntanja Panachaikon. Patras għandha storja ta' madwar erbat elef sena u kienet abitata sa minn żminijiet Preistoriċi. Fl-era ta' Mycene (1580-1100 q.K.) kienet saret centru importanti u saret parti mil-Lega ta' Achaea. Fi żmien ir-Rumani saret kolonja imperjali, fuq kmand tal-imperatur Augustus, bl-isem ta' *Colonia Augusta Achaica Patrensis*. Baqgħet belt importanti sas-sena 300 w.K., meta ġiet meqruda minn terremot qawwi li ħakem il-Peloponnesos.

Tradizzjoni Kristjana tgħid li l-appostlu Sant'Andrija, hu San Pietru, kien ippriedka l-Evanġelju f'Patras u hawnhekk sofra l-martirju fi żmien l-Imperatur Neruni, billi ġie msallab. Minn dak iż-żmien Sant'Andrija sar il-patron ta' Patras. L-isqof ta' Patras jissemma fil-lista ta' isqfijiet tal-Konċilju ta' Sardica fis-sena 347.

Fl-era Bizantina Patras kompliet bħala belt importanti. Imma fis-sena 551 mill-ġdid sfat meqruda minn terremot. Fis-sena 1205 il-Franki, Guglieme de Champlitte u Geoffrey I de Villahardouin, okkupaw Patras li saret parti mill-Principaltà ta' Achaea. Kien f'din l-era li l-belt saret Latina b'arċisqof tar-rit Latin. Fl-1408 Patras intrebhet mill-Venezjani. Sadanittant il-Bizantini, immexxija mill-Imperatur Manuel II Palaiologos, ippruvaw jahkmuha lura. Imma fl-1458 il-belt inhakmet mit-Torok Ottomani tas-Sultan Mehmet II. Għaddiet minn żmien ta' taqlib, li fih il-Venezjani u l-Ġenovizi reġgħu ppruvaw jirbhuha mit-Torok, imma kien kollu ta' xejn.

Kien fis-7 ta' Ottubru 1571 li saret il-famuża battalja ta' Lepanto (Nafaktos) fil-Golf ta' Patras bejn il-Lega Kristjana u t-Torok Ottomani. Ir-rebħa Kristjana kienet l-okkażjoni biex il-Papa Dumnikan San Piju V istitwixxa l-festa tal-Verġni Marija tal-Vittorji, li saret

imbagħad il-festa tal-Verġni Marija tar-Rużarju. Patras, iżda, baqgħet taħt dominazzjoni Ottomana, hlief għal perjodu qasir bejn l-1687 u l-1715 meta l-Venezjani rebħuha u għaqqduha mar-Renju tal-Morea.

Patras kellha parti mportanti fil-Gwerra tal-Indipendenza Griega kontra l-Ottomani (1821-1829). Patras helset mill-ħakma Ottomana fis-7 ta' Ottubru 1828 u mis-sena ta' wara saret l-aktar belt importanti tal-Peloponnesos.

Il-Kattidral ta' Sant'Andrija f'Patras

Kif għidna, l-belt ta' Patras hi marbuta haġa wahda mal-Appostlu Sant'Andrija. Il-kattidral ta' *Hagios Andreas* hu l-akbar knisja Ortodossa fil-Greċja u hu centru ta' pellegrinaġġi flimkien mal-Bażilika l-antika ta' Sant'Andrija.

Il-kattidral li naraw illum hu tassew imponenti, b'ħafna koppli madwar il-koppla kbira ċentrali. Il-bini tiegħu nbeda fl-1908 taħt l-arkitett Anastasios Metaxas u mbagħad taħt Georgios Nomikos. Ġie inawgurat fl-1974 u għalhekk ha 66 sena biex inbena. Jingħad li dan il-kattidral għandu kapacià li jesa fih sebat elef persuna. Hu meqjus bħala l-akbar knisja fil-Greċja, u hu t-tielet l-akbar knisja Bizantina

Intern Knisja S. Andrija f'Patras

fil-Balkani, wara l-kattidral ta' San Sava f'Belgrade u l-kattidral Alexander Nevsky ta' Sofia, fil-Bulgarija. Fuq il-koppla ċentrali hemm salib tad-deheb ta' 5 metri, u madwarha hemm 12-il koppla oħrajn bis-slaleb

fuqhom, simboli tat-12 Appostli madwar Kristu. Minn ġewwa l-kattidral hu mżejjen b'mużajċi u ikoni tassew sbieħ, fosthom il-figura ta' Kristu *Pantokrator* fil-koppla ċentrali.

L-akbar teżor meqjum fil-kattidral ta' Patras huma r-relikwi tal-Appostlu Sant'Andrija. Dawn ir-relikwi jinkludu wiehed mis-swaba tal-Appostlu kif ukoll partijiet mis-salib li fuqu ġie msallab, is-salib magħrufa bhala *crux decussata*, jiġifieri salib forma ta' X, li fuqu t-tradizzjoni Kristjana tgħid li l-Appostlu Sant'Andrija sofra l-martirju.

F'kappella fil-ġenb hemm meqjuma r-relikwa tal-kranju ta' Sant'Andrija. Din kienet tinsab għal bosta sekli fil-Bażilika ta' San Pietru f'Ruma. Fl-1964, b'ġest ta' ekumeniżmu, l-Papa San Pawlu VI ried li r-relikwa terġa' tinghata lura lill-Knisja Griega Ortodossa u titqiegħed fil-kattidral ta' Patras. It-trasferiment sar fl-24 ta' Settembru 1964 meta l-Kardinal Bea, flimkien ma' 15 il-kardinal ieħor, ipprezentaw ir-relikwi lill-Arcisqof Konstantinos ta' Patras. Għaċ-ċerimonja attendew eluf ta' Ortodossi, fosthom il-Prim Ministru tal-Greċja Georgios Papandreou. Ir-relikwa tal-kranju ta' Sant'Andrija tqiegħdet f'urna kbira tal-fidda. Anke r-relikwa tas-salib ta' Sant'Andrija, li kienet ittiehet mill-Kruċjati tad-Duka ta' Burgundy, reġgħet ingiebet lura fil-kattidral ta' Patras fid-19 ta' Jannar 1980 minn delegazzjoni mmexxija mill-Kardinal Roger Etchegaray, li pprezenta r-relikwi

lill-Arcisqof ta' Patras
Nicodemos.

L-istorja tar-relikwi ta'
Sant'Andrija hi tipika
fost tant relikwi oħrajn li
l-Kruċjati kienu ġabu fil-
punent. Fil-fatt, fis-sena 357,
l-Imperatur Konstantios
kien ġarr ir-relikwi ta'
Sant'Andrija minn Patras
lejn Kostantinopli, ħlief
il-kranju ta' Sant'Andrija,
li baqa' Patras. Meta
l-Kruċjati kienu attakkaw
Kostantinopli fir-raba'
Kruċjata (1204), huma
ġarrew ir-relikwi ta'
Sant'Andrija lejn Amalfi.
Meta Kostantinopli waqghet
f'idejn Ottomani fl-1453,
il-mexxej Tumas Palaiologos
tar-Renju tal-Morea,
li kien hu l-Imperatur
Konstantinos XI, iddeċida
li joffri r-relikwa tal-kranju
ta' Sant'Andrija lill-Papa Piju
II. Ir-relikwi ngabu l-ewwel
Ancona, imbagħad Narni, u
fl-aħħar spiċċaw f'San Pietru
fil-Vatikan. Il-Bażilika ta'
San Pietru għandha erba'
qaddisin fin-nieċ tal-erba'
pilastru maġġuri taħt il-
koppla ta' Michelangelo, li
jfakkru r-relikwi tal-erba'
qaddisin li kienu venerati
madwar San Pietru, jiġifieri,
Sant'Andrija, San Longinu,
Sant'Elena u Santa Veronika.

Barra mir-relikwi ta'
Sant'Andrija li jinsabu
Patras, hemm ukoll xi
frammenti ta' relikwi tal-
qaddis li huma venerati
fil-katidral ta' Amalfi u
f'Edinburgh fl-Iskozja,
li għandha bħala patrun

tagħha lil Sant'Andrija.
Hawnhekk ma aħniex
se niddeskrivu dawn ir-
relikwi u nidhlu fil-mertu
tal-awtenticità tagħhom,
imma nibqgħu fuq ir-relikwi
ta' Patras u fuq il-figura
importanti tal-Appostlu
Sant'Andrija, li hu meqjum
b'mod mill-aktar solenni fil-
Knisja Griega Orotodossa, li
ssejjahlu *Protoklétos*, jiġifieri,
l-Imsejjah l-ewwel wiehed,
qabel l-Appostli l-oħrajn.
Inharsu ftit lejn il-figura ta'
Sant'Andrija fl-Evangelji u
fit-Tradizzjoni Kristjana.

L-Appostlu Sant'Andrija u r-rabta tiegħu mal-Knisja Griega Ortodossa

L-isem *Andreas*, jew
Andrija, hu isem Grieg li bih
l-Evangelisti jsemmu lil dan
l-appostlu. Hu isem li jfisser
"raġel hili", u jidher li kien
komuni anke fost il-Lhud
tal-ewwel seklu, li kienu ġew
influwenzati mill-Ellenizmu.
L-Evangelji ma jagħtuniex
l-ekwivalenti tal-isem tiegħu
bil-Lhudi.

Andrija kien minn Betsajda,
belt fuq ix-xatt tal-grigal
tal-Għadira tal-Galilija. Kien
hu Xmun Pietru. Jidher
li l-Galilija kellha diversi
kuntatti mad-dinja Griega,
hekk li nafu li appostlu iehor,
Filippu, li wkoll kien minn
Betsajda, kellu ismu Grieg.

L-Evangelji jgħidulna li
Xmun u Andrija kienu
sajjieda, u San Mark 1,29
jgħidilna li kienu jghixu

fl-istess dar f'Kafarnahum,
belt oħra fuq ix-xatt tat-
tramuntana tal-Għadira,
ftit kilometri bogħod minn
Betsajda. Fir-rakkonti tas-
sejha tal-ewwel appostli
f'San Matthew u San Mark,
insibu li Xmun u Andrija
(Indri), u Ġakbu u Ġwanni,
ulied Żebedew, ġew imsejhin
minn Ġesù fuq ix-xatt tal-
Għadira, fl-istess waqt. San
Luqa jirrakkonta b'ċertu
dettall is-sejha ta' Xmun
Pietru, imma ma jsemmi
xejn dwar is-sejha ta'
Andrija.

Hu l-Evangelista San Ġwann
li jagħtina deskrizzjoni aktar
dettaljata dwar is-sejha ta'
Andrija: "L-għada Ġwanni
(l-Battista) kien hemm ma'
tnejn mid-dixxipli tiegħu.
Hares lejn Ġesù li kien
għaddej minn hemm, u qal:
'Araw il-Ħaruf ta' Alla'. Iż-
żewġ dixxipli semgħuh jgħid
dan, u marru wara Ġesù.
Ġesù dar u rahom mexjin
warajh, u qalilhom: 'Xi
tridu?' Izda huma staqsewh:
'Fejn toqgħod, Rabbi?' -
li tfisser Mghallem. Hu
wegibhom: 'Ejjew u taraw'.
U marru miegħu u raw fejn
kien joqgħod, u dakinhar
baqgħu miegħu. Kien habta
tal-ghaxar siegħa. Wiehed
mit-tnejn li semgħu x'kien
qal Ġwanni u marru wara
Ġesù kien Indri, hu Xmun
Pietru. L-ewwel ma għamel
mar isib lil huh Xmun, u
qallu: 'Sibna l-Messija' -
li tfisser Kristu. U hađu
għand Ġesù. Ġesù hares
lejh u qallu: 'Inti Xmun, bin

Ġwanni. Int tissejjah Kefa' – jew Pietru” (Ġw 1,35-42).

Din is-silta turina li Ġesù sejjah lil Andrija, li kien dixxiplu ta' Ġwanni l-Battista. U kien Andrija li mbagħad ha lil huh Xmun għand Ġesù. Għal din ir-raġuni, filwaqt li Xmun Pietru hu meqjus bħala l-prinċep tal-Appostli li miet Ruma, li għalhekk saret is-sede primazjali, l-appostlu Andrija hu meqjum mill-Griegi Ortodossi bħala l-*Protokléto*s, jiġifieri l-Appostlu li Ġesù sejjahlu għal warajh l-ewwel wiehed, qabel l-oħrajn, u jqimu l-Knisja Patrijarkali ta' Kostantinopli bħala l-Knisja ta' Sant'Andrija.

Fl-istess Evanġelju ta' San Ġwann nerġghu niltaqgħu mal-Appostlu Andrija darbtejn oħra. Fir-rakkont tal-miraklu tat-tkattir tal-hobż kien Andrija li wera lil Ġesù t-tfajjel li kellu l-hames hobżiet tax-xgħir: “Wiehed mid-dixxipli tiegħu, Indri, hu Xmun Pietru, qallu: ‘Hawn tfajjel li għandu hames hobżiet tax-xgħir u żewġ hutiet żgħar; imma dawn x'inhuma għal daqshekk nies?’” (Ġw 6,8).

Fil-kapitlu 12 insibu rakkont interessanti li fih xi Griegi riedu jaraw lil Ġesù, u javviċinaw proprju lil żewġ appostli li kellhom isimhom Grieg u li x'aktarx kienu jitekellmu l-Grieg barra l-Aramajk. Dawn kienu Filippu u Andrija, li t-tnejn kienu minn Betsajda tal-

Galilija: “Fost dawk li telghu biex iquim lil Alla fil-festa kien hemm xi Griegi. Dawn marru għand Filippu li kien minn Betsajda tal-Galilija, u talbuh: ‘Sinjur, nixtiequ naraw lil Ġesù.’ Filippu mar jgħid lil Indri, u mbagħad Indri u Filippu marru jgħidu lil Ġesù. U Ġesù weġibhom: ‘Waslet is-siegha li fiha Bin il-bniedem ikun igglorifikat’” (Ġw 12,20-24).

Dawn is-siliet mill-Evanġelju ta' San Ġwann juruna r-rwol importanti li kellu Andrija fil-kulleġġ tal-Appostli. Interessanti li, għalkemm il-primat tal-imħabba jibqa' dejjem mogħti lil Xmun Pietru, jidher ċar li l-ewwel dixxiplu li Ġesù sejjah għal warajh kien proprju Andrija, u li hu kellu jkun dak li jidher bħala komplementarju ma' huh Pietru fit-Tradizzjoni Kristjana Latina (Kattolika) u Griega (Ortodossa). tghid

It-Tradizzjoni Kristjana dwar Andrija hi rikka. L-istoriku Ewsebj u ta' Ċesarija, fl-*Historia Ecclesiastica* (seklu 4) jikkwota lil Origene (c.185 – c.253) li jgħid li Andrija mar jippriedka l-ewwel fis-Scythia ta' Pontu, fuq il-kosta tat-tramuntana tat-Turkija fix-xatt tal-Bahar l-Iswed. Jingħad ukoll fil-*Kronaka ta' Nestor* (1113) li komplja tiela' tul ix-xmara Dnieper u wasal sa Kiev fl-Ukrajna, u wkoll baqa' sejjer sa Novgorod fir-Russja. Ippolitu ta' Ruma jikteb li Andrija ppriedka fi Thrace.

Hemm ukoll kitba apokrifa, imsejha *Atti ta' Andrija*, li tghid li l-Appostlu mar anke Biżanzju u li fil-fatt kien hu li kien il-fundatur tal-Knisja ta' Biżanzju (Kostantinopli), li sal-lum tqimu bħala l-patron ewlieni tagħha.

Il-martirju hu meqjus mit-Tradizzjoni li sehħ f'Patras, fl-Akaja, fis-sena 60. L-istrument tal-martirju kien il-*crux decussata*, is-salib forma ta' X, billi hu stess talab li s-salib tiegħu ma jkunx bħal dak ta' Ġesù għax ma kienx jisthoqqqu jsofri l-istess martirju tal-Imghallem. L-aħħar kliem ta' Sant'Andrija quddiem is-salib gie immortalat fl-antifona li titkanta fil-jum tal-festa tiegħu nhar it-30 ta' Novembru: *Salve Crux pretiosa, suscipe discipulum ejus qui pendit in te, magister meus Christus*. “Is-sliem għalik, Salib prezzjuż. Ilqa' lid-dixxiplu ta' dak li kien imdendel miegħek, Kristu l-imghallem tiegħi.”

L-Evanġelista San Luqa u t-tradizzjoni tiegħu f'Thiva

Il-belt ta' Thiva (Thebes) tinsab fil-Boeotia fiċ-ċentru tal-Greċja, lejn il-majjistral ta' Atena u fuq ix-xaqliba tat-tramuntana tal-Golf ta' Korinthos. Bħala abitazzjoni tmur lura għall-epoka ta' Mycenae u tissemma fl-*Iliade* ta' Omeru. Għandha storja twila u gloriuża

fl-era klassika tal-Greċja. Fis-sena 27 q.K. waqgħet taħt il-ħakma tar-Rumani fil-Provinċja ta' Akaja. Fit-Tradizzjoni Kristjana Thiva hi marbuta haġa wahda mal-Evangelista San Luqa, u tħares knisja antika Bizantina tas-seklu 10 fejn hemm meqjuma xi relikwi tiegħu, għalkemm il-parti kbira tar-relikwi, kif naraw, illum huma mħarsin fl-Abbazija ta' Santa Ġustina f'Padova.

San Luqa hu l-awtur tat-tielet Evangelju u tal-Atti tal-Appostli. It-Tradizzjoni Kristjana turi li twieled fil-belt ta' Antjokja fis-Sirja (illum Antakya fit-Turkija), minn familja Griega. Kien jaf il-Grieg u l-istil tal-kitbiet tiegħu hu raffinat. Il-komunità ta' Antjokja kienet giet evangelizzata minn Barnaba u Pawlu, u Luqa nnifsu fl-Atti tal-Appostli 11,19-25, jiddeskrivi l-bidu ta' din il-komunità Kristjana importanti:

“Dawk li kienu xterdu minħabba l-persekuzzjoni li kienet qamet minħabba Stiefnu waslu sal-Feniċja, sa Ċipru u sa Antjokja, u ma kienu jxandru l-kelma lil hadd hlief lil-Lhud biss. Imma xi whud minnhom kienu minn Ċipru u minn Ċireni, u dawn, meta ġew Antjokja, bdew ikellmu wkoll lill-Griegi u jxandruhom l-Evangelju tal-Mulej Ġesù. U id il-Mulej kienet magħhom, u kbir kien l-ghadd ta’

dawk li emmnu u daru lejn il-Mulej. L-aħbar ta' dan waslet f'widnejn il-Knisja ta' Ġerusalem, u għalhekk baġhtu lil Barnaba sa Antjokja. Meta dan wasal u ra l-grazzja ta' Alla, feraħ u beda jhegğighom biex jibqgħu b'rieda shiha magħqudin fil-Mulej. Ghax hu kien raġel tajjeb, mimli bl-Ispirtu s-Santu u bil-fidi. U ġemgħa kbira ta' nies ingħaqdet mal-Mulej. Imbagħad hu telaq lejn Tarsu jfittex lil Sawl, u, meta sabu, hađu Antjokja. Ghaddew sena shiha flimkien fil-knisja, u għallmu kotra kbira ta' nies. Kien f'Antjokja li d-dixxipli għall-ewwel darba sejhulhom Kristjani.”

It-Tradizzjoni ssemmi lil San Luqa bħala tabib u pittur. Fl-Ittra lill-Kolossin 4,14, Pawlu jikteb: “Isellmilkom Luqa, it-tabib għażiż.” Luqa jissemma wkoll fil-lista tad-dixxipli li nsibu fi 2 Timotju 4,11, fejn Pawlu, li kien maqful il-ħabs qabel il-martirju, jikteb: “Luqa wahdu baqa' miegħi.” Bħala evangelista hu magħruf li jippreżenta lil Ġesù bħala dak li dejjem mal-midinbin, man-nisa, mal-foqra u mal-morda, hekk li Dante Alighieri jsejjahlu *scriba mansuetudinis Christi* (il-kittieb tal-hlewwa umli ta' Kristu). Il-fatt li hu meqjus bħala pittur hu marbut mad-deskrizzjonijiet ċari li jagħti fil-kitbiet tiegħu, li huma dokumentati b'mod

dettaljat, u l-aktar għall-fatt li hu jiddeskrivi fatti marbutin mal-Vergni Marija b'mod hekk ċar li diversi ikoni orjentali tal-Vergni Marija jiġu attribwiti lilu bħala l-awtur tagħhom, b'mod partikulari l-ikona tal-Hodegetria li kien hemm Kostantinopli, imma li illum hi mitlufa. X'aktarx li r-rabta ta' San Luqa mal-pittura, u l-aktar mal-ikoni tal-Vergni Marija, bdiet waqt il-kriżi Ikonoklasta bejn is-snin 726 u 842, meta diversi ikoni Bizantini ġew meqruda u hafna monaċi li kienu jiktbu l-ikoni harbu lejn il-punent.

Epiphanius jikteb li Luqa kien wiehed mit-72 dixxipli ta' Ġesù li jissemmew fl-Evangelju tiegħu (Lq 10,1). Dan ifisser li, għalkemm kien ġej minn familja pagana ta' Antjokja, Luqa kien sar dixxipli ta' Ġesù fil-Palestina, u kien għalhekk li hu jagħtina dettalji interessanti dwar it-tfulija ta' Ġesù, u dwar il-bidu tal-Knisja ta' Ġerusalem.

Il-Ktieb tal-Atti tal-Appostli jsemmi diversi xeni li fihom l-awtur tiegħu, San Luqa, jitkellem fl-ewwel persuna plural. Dan jidher b'mod partikulari waqt il-vjaġġ tal-prigunija ta' Pawlu u għaldaqstant Luqa kien ukoll flimkien miegħu meta għadda t-tliet xhur tax-xitwa tas-sena 60-61 fil-gżira ta' Malta fi triqtu lejn Ruma. Jidher li Luqa baqa' qrib Pawlu f'Ruma, fejn insibuh miegħu l-aktar fl-aħhar

prigunija li wasslet lil Pawlu għall-martirju qrib is-sena 67 taht l-Imperatur Neruni.

Ma nafu kważi xejn dwar x'gara minn San Luqa wara l-mewt ta' Pawlu. Jingħad li evanġelizza diversi nhawi, fosthom id-Dalmazja. Imma l-aktar tradizzjoni qawwija tgħid li Luqa evanġelizza l-Akaja u li kien Isqof ta' Thiva (Thebes) fejn sofru l-martirju.

Il-martirju ta' San Luqa seħħ fil-Boeotia fis-sena 93 w.K., meta Luqa kellu 84 sena. Hu l-istoriku Grieg tas-seklu 14, Nikephoros Kallistos Xanthopoulos, li jikteb li l-qabar ta' San Luqa kien jinsab fil-belt ta' Thiva, imma li fis-sena 357 ir-relikwi tiegħu ttiehdu Kostantinopli.

Ir-relikwi ta' San Luqa

Bhal fil-każ tal-apostli u l-evanġelisti l-oħrajn, anke r-relikwi ta' San Luqa għandhom storja twila u kkumplikata. Wara li minn Thiva dawn ir-relikwi ttiehdu Kostantinopli u tqiegħdu fil-knisja tal-Apostli mqaddsa flimkien mar-relikwi ta' Sant'Andrija, u wara li t-Torok rebhu din il-metropoli u kapitali tal-Imperu Bizantin fl-1453, il-mexxej tas-Serbja Georgios xtara r-relikwi ta' San Luqa mis-sultan Murad II. Dawn ittiehdu fil-Bosnia, imma meta anke l-Bosnia spiċċat taht it-Torok Ottomani, in-neputija tal-mexxej tas-

Relikwa tal-Kranju ta' S. Andrija

Serbja bieghet ir-relikwi lir-Repubblika ta' Venezja. Dawn ir-relikwi spiċċaw fl-Abbazija ta' Santa Ġustina f'Padova, fejn għadhom meqjumin sal-lum.

Fl-1992 il-Metropolita Grieg Ortodoss ta' Thiva, Ieronymos, li mbagħad sar l-Arcisqof ta' Ateni, talab lill-Isqof Antonio Mattiazzo ta' Padova biex jirritorna parti sostanzjali tar-relikwi tal-ġisem ta' San Luqa biex

dawn jitqiegħdu fil-qabar tal-qaddis f'Thiva. Qabel ma seta' jagħmel hekk l-Isqof ta' Padova ordna li jsir studju xjentifiku fuq ir-relikwi. Fil-fatt hemm relikwi oħrajn tal-qaddis imxerrdin, fosthom il-kranju ta' San Luqa fi Praga. L-istudji kkonfermaw li l-għadam kien il-fdal ta' raġel li kien twieled fis-Sirja u li miet f'data bejn is-snin 72 u 416. L-Isqof ta' Padova mbagħad

irregala lill-Metropolitan Ieronymos kustilja ta' San Luqa li kienet l-aktar viċin qalbu, biex din tinzamm fil-qabar originali tal-qaddis f'Thiva.

B'hekk illum nistgħu ngħidu li hemm tliet postijiet li fihom jinżammu r-relikwi tal-Evangelista San Luqa: (1) il-gisem ta' San Luqa fl-Abbazija ta' Santa Ġustina f'Padova; (2) il-kranju fil-Katidral ta' San Vito fi Praga; (3) il-kustilja fil-knisja ta' San Luqa f'Thiva.

Il-knisja ta' Hagios Lukas f'Thiva

Fix-xaqliba tax-xlokk tal-belt ta' Thiva, fuq għolja li fiha hemm ċimiteru antik, tinsab il-knisja ddikata lill-Knisja tal-Boeotia, l-Evangelista San Luqa. Il-knisja timmarka l-post li fih San Luqa ġie martirizzat fuq sigra taż-żebbuġ u fejn kellu l-ewwel qabar li fih ġie midfun. Il-knisja tisemma f'dokumenti antiki tas-seklu 11. Fil-post ġew ukoll mikxufin fdalijiet arkeoloġiċi tal-belt u arkata li x'aktarx kienet tagħmel parti minn knisja paleo-Kristjana tal-ewwel sekli. Il-knisja li hemm illum inbniet fl-1863 fuq dawn il-fdalijiet antiki fi żmien il-Metropolita Dossitheos ta' Thiva.

L-arkitettura tal-knisja hi dik ta' binja forma ta' salib Grieg bil-koppla. Fiha diversi affreski reċenti tas-

Relikwa tas-Salib ta' S. Andrija f'Patras

seklu 20. Fin-naħa tal-lemin tal-knisja nsibu l-kappella li fiha ndifen l-Evangelista San Luqa wara l-martirju tiegħu f'Thiva. Dan il-qabar imur lura għat-2 seklu u kien proprjetà tal-familja Rumana Nedymos-Zosimos. It-Tradizzjoni tgħid li r-relikwi

ta' San Luqa ittiegħdu minn dan il-post lejn Kostantinopli fis-sena 357 min-neputi ta' Kostantinu l-Kbir, Konstantios, imma meta Kostantinopli ntrebhet mill-Kruċjati fis-sena 1205, dawn hađu r-relikwi lejn Padova.

Konkluzjoni

Ir-rabta tal-Evangelista Luqa u tal-Appostlu Andrija mal-Greċja hi indikazzjoni tat-tixrid tal-Evangelju fl-Ewropa meta kienu għadhom haġġin l-appostli. Barra mill-ħidma importanti tal-Appostlu Pawlu fil-Maċedonja u l-Akaja, fil-knejjes ta' Filippi, Tessaloniki, Berea, Ateni, Korintu, insibu wkoll il-bliet ta' Patras u Thiva li jfakkruna fil-ħidma ta' Andrija u Luqa. Jekk nibqgħu fil-Greċja, din id-darba fiż-żona tal-Baħar Eġew, niltaqgħu wkoll mal-preżenza tal-Evangelista San Ġwann fl-eżilju fuq il-gżira ta' Patmos, fejn irċieva r-rivelazzjoni li wasslitu biex jikteb l-Apokalissi. Il-gżira ta' Ċipru tfakkarna fil-preżenza u l-ħidma tal-Appostlu San Barnaba, sieheb San Pawl.

Tassew li l-Greċja nistgħu nqisuha bħala parti mill-Art Imqaddsa, minħabba l-ħidma tal-Appostli u t-tixrid tal-Kristjaneżimu kif ukoll tal-moviment eremitiku u monastiku li jikkarakterizza sal-lum il-għurnata dan ir-reġjun tal-Ortodossija. Fil-fatt hu importanti li nifhmu li l-Art Imqaddsa hu kuncett wiesgħa li jindika mhux biss il-Palestina u s-Santwarji tal-Fidwa li fihom imorru eluf ta' pellegrini, imma l-lvant nofsani kollu u l-Ewropa ta' isfel, li ġew evangelizzati mill-ewwel seklu. Hekk bil-kuncett Art Imqaddsa nistgħu nitkellmu dwar diversi pajjiżi, fosthom l-Eġittu, Israel, Palestina, Ġordanja, Sirja, Libanu, Iraq,

Turkija, Ċipru, Greċja, Malta, u Ruma. Tassew huma l-postijiet li fihom l-Evangelju wasal sat-trufijiet tal-art kif kien wiegħed Ġesù lill-appostli qabel ma tela' fis-sema.